

היא שונה. היא ניוחדת במינה

היא... BLENDED

תוצרת דובק - ערבות לטיב

פרסום רד יעקובסון

(המשך מעמוד 2)

טיים, דר שפינגל, ועוד. נוצר המצב האבי סורדי שעל אדמת ישראל ניתן חופשי-העיתור נות לשבועונים זרים — אך לא לגדול ה הנקראים ביותר במדינה. בכל זאת לא הגיבו אנשי העיתונות ה מקומית והזרה (שגם הם, ברובם, ישראלים). אילו היתה להם שהות להיעדר ולהתייעץ, קרוב לחדאי שהיו מוחים ומסיקים מסקנות כלשהן. אך זה לא העיקר. העובדה המכרעת היא כי בו במקום לא היתה תגובה ספונטאנית, בריאה. לעיני עי תונאי ישראל אפשר היה לדרוס את חופשי העיתונות בגלות וביוהרה, מבלי שהדבר יביא להתפוצצות מיידית. כאשר נעשה הדבר בנוכחות — ולמען — איש שהיה בעצמו נאצי פעיל בימי ה בראשות של הרייך השלישי, אי אפשר ל הימנע מן האסוציאציה: הרי כך זה היה גם

שם! גם זה התחיל בדברים קטנים. ורק כאשר נסתבר לרודנים כי הדבר אפשרי, כי אין התנגדות ספונטאנית ומוחצת — הקיץ הקץ על העיתונות הגרמנית. שום חוקה, שום עקרונות מופשטים לא יגנו על חרות האזרח מפני כוחות-החושך, בהעדר תגובה ספונטאנית, אוטומטית, של כוחות-האור. נראה כי העיתונאים עצמם לא הרגישו עצמם בנוח אחי המסיבה. ולראיה — מ בין כל העיתונאים העיבריים העזו רק שלוש שה (הצופה, חרות, ומרחב) להזכיר את ה התנגשות. כל האחרים — כולל הארץ ושני הצהרונים — עברו עליה בשתיקה, למרות שסוכנות עיתיים סיפקה לכולם דו"ח מקיף על כך. לעומת זאת התחרו העיתונאים החרוצים על השגת "ראיונות מיוחדים" עם שטראוס, באישור שמעון פרס. ★ ★ ★ הדבר המצער הוא כי בגרמניה עצמה

ידידו ישראל

את מי יזמין פרס אחרי שטראוס? אני מציע לו להשתדל למען שיחררו של מר רודולף הס, הכלוא עדיין בשפאנדאו, ו להזמין לארץ באר רח משרד-הבטחון.

הס

הנה סנולותיו של מר הס, כפי שאפי שר לפרסמן בהודעה רשמית: אומנם היה נאצי בימי נעוריו, אך כבר על כך ב שנת 1941 (לפני התי הלת ההשמדה) כאי שר נמש את הרייך השלישי. עד אז לקה חלק פעיל מאוד ב שיכנוע יהודי נרמניה לצאת מן הגלות ל ישראל. רצה להשי להי לים ביו נרמניה ו מדינות המערב, ל שם המשיכת המלחמה ברוסיה — ועל כן אפשר לחשוב לאדריכל נאצי, בו משולבת גם ישראל, אם ייצא מ כינון יחסים דיפלומטיים בין בון ו ירושלים.

היספר

למרבית הצער, אין מר פרס יכול להי מין לארץ את מר אדולף היספר. הנה רשימת הסנולות, ה מצדיקות הזמנה כ זו: הקדיש כל חייו מחשבה רבה לבעי ייה היהודית. תרם תרומה מכרעת לחיי סול הנלוות ונתן דחיפה מכרעת לחק מת מדינת ישראל. פעולתו האינטנסיבית היא שהניחה את ה יסוד להסכם השילומים, שהציל את הכלי כלה הישראלית. הצבעתם על כמה דברים המשותפים ל ארונים פרס ושטראוס. אך שכתם את ה עיקר: קיימת ביניהם קרבה זואולוגית. שניהם עופות. פרס הוא עוף טורף, הנמשך לנבלות. שטראוס (בתיענה) הוא עוף המצטיין בעי קר במהירות בריחתו, בעת סכנה. אהובה לויט, תלאביב לא לחינם הלך היען אצל הפרס — ראה תמונות.

מכתבים

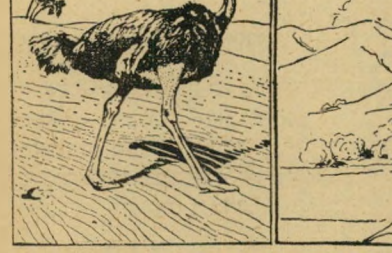
מזעזעת מכל היא העובדה שהאחראים על כל החרפה הזאת — רימו חברי כני סת, נבחרו העם, ביחס למועד בואו של שטראוס. ומדוע רימו אותם? — כרו שלא יגרמו להר שטראוס אינוחיות קלה, בשאתם כרו זים נגדו. פעולה דמוקרטית, שהורשתה אפילו באמריקה בבואו של כרוש'וב כאר רח.

בדמוקרטיה אמיתית, שם חמור בזיון הפרלמנט מבין-בית-המשפט, היה האחראי על שקר זה גומר את הקאריירה שלו. — איתן מאיר, תלאביב

ב"דבר" מיום 24.5.63, במאמרו "פרנץ יוזף שטראוס — אורח רצון" סותר ק שבי תאי את עצמו: מצד אחד הוא משלם מס שפתיים לשבויניזם היהודי בהאשימו את כל העם הנרמני בפשעי המשטר ה נאצי — למרות שהוא עצמו מודה בהמשך מאמרו בעובדה, שבכל מקום פורענות נמצאו נרמנים טובים שגורו ליהודים; הוא מא שים את הנרמנים, שהוכיחו את עצמם כרוצחים של עמנו ואי אנו יכולים לעמוד ב' אמותיהם" (הדגשת ה מעתיק) — ומצד שני הוא מברר את בואו של אותו "נרול נרמני" — שר הבטחון לשעבר של ממלכת נרמניה המערבית של הודח בשל חלקו שודע לשימצה בפרשת כתב העת "שפיגל".

תמיהה גדולה היא: במה מתבטאת "נדו לתו" של אותו מדינאי? בזה שהוא שרת כסגן בצבא הנרמני בתקופתו של היספר? בזה שהוא חותר לקראת חישוש הצבא הנרמני בפצצות אטומיות(1)? בזה שהוא הסתבר ברשעות שחיתות מצחינות? במה הוא הוכיח את עצמו כדמוקרט? בזה שהוא ניסה להכל את חופש העתונות? שאלה רבתי היא אם הזמנתו של איש כזה כאורח רשמי של מדינת ישראל לא תהווה פגיעה במדיניותו של הנשיא קנדי המתנגדת לאמביציות האטומיות של אותו "נרול נרמני" וסתירת לחי למיטב הנוער הנרמני המתקדם והמשכיל שיצא כ רחובות בכרי להפגין נגד נסיון הריכוזי ובלית הפה מצד שטראוס זה?1? שלום זמיר, שטראוס אמירים

העיקר שאזכרים במדינה הזאת את הש מעת המוסיקה של ריכרד שטראוס! יואל כ"ץ, תלאביב

שטראוס (יענה)

שלא רק שאינו מסוגל לאהוב ולשמות, כי אם אפילו לשנוא. רק בדבר אחר אני עוד מתלבט — אם ההמונים הללו, שנתרו במוצאי-שבת לאולי מות הקולנוע לשם קבלת פנת האופיום ה שבועית, ראויים לקיתון של בון או לרח מיס. יובל רותם, ירושלים עובדת ביקורו של שטראוס בישראל פני עה בי כמו מכה של אלה. במשך כמה שעות הייתי כמשתוקקת. כאשר החלמתי מן השיתוק, הרגשתי: כל התקווה אבדה, "עם ישראל" מת. "רוח יש ראל" נמונה. נשאר רק 20 אלה קמ"ם של

פרס

...ועתה אני מסתין לביקורו המפלכתי של קורט בכר! חיים קדיש, ירושלים ...מן הדיו היה להפגיל נגד ביקורו של מר שטראוס את חוק כנוכחי למניעת זיהוב האוויר בישראל! אריה רבני, טבריה בכל הפארסה הנוראה הזאת, המתחוללת סביב שטראוס, הרי הדבר הנורא ביותר אינו כלול בעובדות, כמו מחול ההתרפסות של פרס ושות' בפני הנרמני (כולל היוכים, הלבשת מעיל, וכל היתר), וגם לא כותרות ראשיות בעיתונים, כמו: "בון נוסלת על אחרייתה כבחון ישראל".